

DATO: 30.01.2018

Sagsnr.2017-2302

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [A], [bynavn].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [A] sammen med sin kollega, advokat [B], har tilsidesat god advokatskik ved at sende opkrævninger direkte til [klager], selvom han var repræsenteret ved advokat, og ved at opkræve et klart forkert beregnet rentebeløb.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 31. juli 2017.

Sagsfremstilling:

[Klager] blev ved dom af 8. juli 2015 ved Retten i [bynavn] dømt til at betale 187.627 kr. med procesrente fra den 28. december 2007 til [virksomhed]. Herudover skulle [klager] betale sagsomkostninger på 94.820 kr.

[...]

[Klager] var den 23. april 2012 blevet bortvist fra [virksomhed] som følge af væsentlig misligholdelse.

Retten fandt, at bortvisningen var berettiget, og at [virksomhed] ikke havde udvist passivitet i den forbindelse. [Virksomhed] blev derfor frifundet for [klagers] selvstændige påstand om betaling af erstatning i anledning af bortvisningen.

[Klager] ankede dommen med påstand om frifindelse samt påstand om, at [virksomhed] skulle betale erstatning i anledning af uberettiget bortvisning.

Østre Landsret stadfæstede den 15. juli 2016 byrettens dom. [Klager] skulle betale sagsomkostninger for landsretten på 96.000 kr. til [virksomhed].

Ved e-mail af 15. juli 2016 til [klagers] advokat, advokat [C], bad advokat [B] på vegne af [virksomhed] om at få oplyst, om beløbet på 187.627 kr. med tillæg af renter fra den 28. september 2007 samt de tilkendte sagsomkostninger med tillæg af renter kunne forventes betalt gennem advokat [C's] kontor.

Advokat [C] svarede ved e-mail af 25. juli 2016, at der ville blive søgt tilladelse til at indbringe dommen for Højesteret, og han forespurgte, om [virksomhed] kunne acceptere, at der tidligst skete betaling, når Procesbevillingsnævnet havde forholdt sig til ansøgningen om tredjeinstansbevilling.

Advokat [B] skrev ved e-mail af 26. juli 2016 til advokat [C] bl.a. følgende:

"Som bekendt har en ansøgning til Procesbevillingsnævnet ikke opsættende virkning, og eksekutionsfristen vedrørende Landsrettens dom udløber på fredag, den 29. ds.

Jeg har noteret mig, at der til din forespørgsel nedenfor ikke er knyttet noget tilbud om sikkerhedsstillelse eller anden sikkerhed for betaling af de skyldige beløb. Jeg må endvidere konstatere, at du ikke har besvaret min forespørgsel om, hvorvidt de skyldige beløb vil blive betalt gennem dit kontor.

Jeg skal derfor meddele, at såfremt det ved Landsrettens dom tilkendte beløb med tillæg af renter samt de ved Retten i Glostrup og ved Landsretten tilkendte sagsomkostninger, ligeledes med tillæg af renter, ikke er betalt ved eksekutionsfristens udløb, vil jeg uden yderligere varsel tage skridt direkte overfor [klager] til at inddrive beløbene.”

Sagen blev efter det oplyste herefter overgivet til advokat [B's] kollega, advokat [A], fordi advokat [B] gik på sommerferie.

Ved brev af 1. august 2016 til [klager] opkrævede advokat [A] på vegne af [B] hovedstolen på 187.627 kr., sagsomkostninger på 184.820 kr. og renter frem til den 11. august 2016, opgjort til 148.936,99 kr., i alt 521.383,99 kr. Det fremgik, at beløbet skulle betales inden 10 dage, idet sagen ellers ville blive videreført ved inddrivelse via fogedretten eller ved indgivelse af konkursbegæring.

Brevet, der var vedlagt en opgørelse med renteberegningen, blev samtidig sendt pr. e-mail til advokat [C].

Ved brev af 2. august 2016 til [klager] skrev advokat [A] på vegne af [B], at der havde indsneget sig en trykfejl i brevet af 1. august 2016, og der blev herefter opkrævet hovedstol på 187.627 kr., sagsomkostninger på 190.820 kr. og renter frem til den 11. august 2016, opgjort til 148.978 kr., i alt 527.425,26 kr.

Også dette brev blev samme dag sendt pr. e-mail til advokat [C].

Advokat [B] har i forbindelse med klagesagen oplyst, at advokat [A] den 5. august 2016 modtog en indbetaling på 518.699,52 kr., hvilket advokat [A] bad advokat [C] om at redegøre for.

Advokat [B] fremsendte herefter ved e-mail af 8. august 2016 en alternativ beregning af renterne af hovedstolen. Differencen på 8.725,74 kr. skyldtes, at advokat [A] ved sin beregning af renten ikke havde taget højde for, at procesrenten for så vidt angik en del af kravet var udlånsrenten med tillæg af 7 % og ikke udlånsrenten med tillæg af 8 %.

[Klagers] gæld til [virksomhed] blev herefter anset for udlignet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [A] sammen med advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved at sende opkrævningerne af 1. og 2. august 2016 direkte til [klager], selvom han var repræsenteret ved advokat, og ved at opkræve et klart forkert beregnet rentebeløb.

[Klager] har til støtte herfor anført, at advokat [B] i forbindelse med klagesagen har oplyst, at han bad advokat [A] om at tilskrive [klager] direkte, og at advokat [B] pr. instruks har sørget for, at der blev rettet et uberettiget rentekrav mod [klager].

Indklagede:

Advokat [B] har på egne vegne og på vegne af advokat [A] påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende, at kravene i brevene af 1. og 2. august 2016 var rettet mod [klager], hvorfor [klager] måtte stå som adressaten. En eventuel uhensigtsmæssighed herved blev elimineret ved, at advokat [C] pr. e-mail modtog kopi af begge breve. Advokat [B] har desuden henvist til bl.a. inkassolovens § 10 og til Mads Bryde Andersen, Advokatretten, 1. udgave, side 569, hvoraf det fremgår, at advokat [A] ikke blot kunne rette henvendelse direkte til [klager], men alt andet lige

også skulle sende påkravet direkte til [klager] med kopi til [C].

Advokat [B] har desuden anført, at fejlen med renteberegning er opstået i en i øvrigt ikke ukompliceret opgørelse. Fejlen var utilsigtet og havde kun mindre betydning i forhold til det samlede rentekrav og inden betydning for [klager], da der blev rettet op på fejlen med den mindre betaling, der var korrekt opgjort. Enhver fejl i et brev eller en e-mail fra en advokat kan ikke indebære en tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat må ikke i en konkret sag henvende sig til nogen, der i sagen er repræsenteret af anden advokat uden dennes samtykke. Forbuddet gælder dog ikke, når henvendelsen sker for at overholde påkravsregler efter lovgivningen.

Brevene af 1. og 2. august 2016 udgør efter Advokatnævnets opfattelse ikke henvendelser, der havde til formål at overholde påkravsregler efter lovgivningen.

Nævnet finder imidlertid, at der ved vurderingen af det forhold, at brevene blev sendt direkte til [klager], må lægges vægt på formuleringen af advokat [A's] e-mail af 26. juli 2016, som advokat

[C] ikke reagerede på, hvorfor advokat [A] efter nævnets opfattelse var efterladt med en berettiget tvivl om, hvorvidt [klager] fortsat var repræsenteret af advokat [C].

Under hensyn hertil og under hensyn til, at advokat [C] pr. e-mail modtog underretning om de nævnte breve, finder Advokatnævnet, at advokat [A] i relation til denne del af klagen ikke har tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet finder derimod, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved i forbindelse med opkrævningerne til [klager] ikke at udvise tilstrækkelig omhu med beregningen af rentebeløbet.

Advokatnævnet pålægger på baggrund af ovenstående i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [A] en bøde på 10.000 kr.

Advokat [A] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Mikael Sjöberg